

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ J., 2/ B.**, oboch bývajúcich v Bratislave, B., zastúpených advokátkou J., so sídlom v R., H., proti odporkyni **Slovenskej republike, v zastúpení M. Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Ž., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12 C 80/2010, o dovolaní navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2015 sp. zn. 18 Co 126/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyni sa náhrada trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 28. novembra 2013 č.k. 12 C 80/2010-453 návrh, ktorým sa navrhovatelia 1/ a 2/ domáhali náhrady škody titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú súdnym exekútorom pri výkone exekútorskej činnosti v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a s tým súvisiaci návrh na náhradu škody dotknutým osobám a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (bližšie špecifikované v návrhu), zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Dospel k záveru, že navrhovatelia neosvedčili svoj návrh vyplývajúci z nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu zo strany exekútora, preto sa súd nezaoberal náhradou škody a nemajetkovej ujmy, ku ktorej malo dôjsť v príčinnej súvislosti s takýmto konaním. Súd svoje právne závery odvodzoval z ustanovení § 1, § 4 písm. a/ bod 3, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a mal za to, že neboli súčasne naplnené podmienky ktoré predpokladá tento zákon a to : existencia škody, nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup súdneho exekútora a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navrhovatelia

súdu nepredložili žiadne nezákonné rozhodnutie súdneho exekútora, ktoré by bolo zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Navrhovatelia rovnako nepreukázali, že súdny exekútor pri výkone exekúcie nesprávne úradne postupoval. Navrhovatelia 1/ a 2/ ako kupujúci uzavreli s J. a M. ako predávajúcimi dňa 6.5.2002 kúpnu zmluvu, týkajúcu sa okrem iného nehnuteľnosti- rodinného domu v Bratislave, na K., vedeného na liste vlastníctva č. X., parc. č. 977, katastrálne územie R.. Predávajúci dňa 6.5.2002 odstúpili od kúpnej zmluvy, nakoľko kupujúci nedodrжали zmluvné podmienky a nevyplatili zvyšok kúpnej ceny 1 000 000 Sk, pretože vypovedali zmluvu o hypotekárnom úvere, z ktorého mala byť uvedená suma vyplatená a katastrálne konanie o povolenie nového vkladu vlastníctva bolo zastavené. Súdny exekútor Ing. F., bol poverený príslušným súdom na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu- právoplatného a vykonateľného rozsudku, predmetom ktorého bolo vypratanie nehnuteľnosti navrhovateľmi 1/ a 2/ v prospech manželov P.. Poverenie, ako aj upovedomenie o začatí exekučného konania bolo v súlade so zákonom. Tvrdenie navrhovateľov, že súdny exekútor vykonával exekúciu v čase, keď mal pozastavený výkon funkcie, preukázané nebolo ako ani skutočnosť, že bol z funkcie odvolaný a právoplatne odsúdený v súvislosti s výkonom rozhodnutia vypratania nehnuteľnosti navrhovateľmi. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. júna 2015 sp. zn. 18Co 126/2014 napadnutý rozsudok potvrdil; odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Napadnuté rozhodnutie vychádza z výsledkov dostatočne vykonaného dokazovania. Pokiaľ navrhovatelia samotní upustili od požiadavky na vypočutie súdneho exekútora Ing. S. a nežiadali pred súdom prvého stupňa vypočuť svedka Ing. M., v odvolaní uvedené nedôvodne vytýkajú súdu. Dokazovanie súd uskutočnil v súlade so zákonom, v súvislosti so zamietnutými dôkazmi súdom prvého stupňa dovolací súd nezistil takú vadu či pochybenie, ktoré by mali za následok nesprávnosť, predčasnosť alebo neúplné zistenie skutkového stavu. V napadnutom rozhodnutí sa zrozumiteľne a presvedčivo odôvodňuje, prečo ani jednu z námietok nebolo možné považovať za dôvodnú vo veci náhrady škody vyplývajúcej z nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora pri výkone jeho moci, pričom súd podrobne vysvetlil potrebu splnenia podmienok tejto objektívnej zodpovednosti. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal odporca dovolanie s tým, že mu súdmi bola odňatá možnosť konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Namietal, že súd nevykonal navrhované dôkazy a nevysvetlil, prečo ich nie je potrebné vykonať. Právne závery, na ktorých spočíva jeho rozhodnutie, nie sú podložené skutkovým stavom a nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Z tohto dôvodu je rozsudok odvolacieho súdu aj nedostatočne odôvodnený. Nesprávne právne posúdenie podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. navrhovatelia namietajú v súvislosti s tým, že sa súd považoval za irelevantné disciplinárne konanie súdneho exekútora, zápisom poznámky súdneho exekútora o začatí exekúcie na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností, na čo nemal podľa ich názoru zákonný podklad.

Odporkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení po 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ X. ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním navrhovateľov 1/ a 2/ je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. V zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ale proti takému potvrdzujúcemu rozsudku, ktorý nemá znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p.; najvyšší súd dosiaľ v tejto veci nerozhodoval, preto ani nevyslovil záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Prípustnosť podaného dovolania preto z § 238 O.s.p. nevyplýva.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných vád vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z vád vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Navrhovatelia 1/ a 2/ v dovolaní namietajú, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných

oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva [v zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv – vid' napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

Dovolatelia namietajú nesprávnosti postupu súdov v procese dokazovania, tým že nevykonali nimi navrhnuté dôkazy, ďalej namietajú neúplné zistenie skutkového stavu, a k tomu dovolací súd uvádza nasledovné:

Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je však vždy vecou súdu (§ 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania (vid' tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 141/2012, 3 Cdo 2012/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011). Nevykonanie určitého dôkazu (nevyhovenie návrhu účastníka, aby súd vykonal ten – ktorý dôkaz) môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia, nie však procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (vid' R 37/1993). Zo samej skutočnosti, že súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nemožno vyvodiť, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. prípustné (vid' R 125/1999, R 6/2000).

V prípade neúplnosti skutkových zistení alebo nesprávnosti skutkových zistení súdov, ku ktorým (údajne) dospeli v procese dokazovania, môže zakladať (nanajvýš) tzv. inú vadu konania; v prípade neúplnosti skutkových zistení alebo nesprávnosti skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p. (vid' viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v súdnom konaní dôjde, nie je ňou znemožnená realizácia procesných oprávnení účastníka konania. Pre úplnosť treba

dodať, že dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvostupňového a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie – viď § 243a ods. 2, in fine O.s.p. („dokazovanie však nevykonáva“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

Navrhovatelia v dovolaní ďalej namietajú, že konanie je postihnuté vadou založenou na nedostatočnom odôvodnení, resp. nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (§157 ods. 2 O.s.p.), čo súčasne zakladá porušenie jej práv na súdnu ochranu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky) a právo na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 Dohovoru).

Pokiaľ ide o namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutí súdov nižších stupňov, treba uviesť, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (platného v čase prijatia stanoviska)“. Toto stanovisko, ktoré bude publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety – dovolaním napadnuté rozhodnutie sa s otázkou totožnosti návrhov náležite vysporadúva, uvádza prečo súd dané návrhy nepovažoval za totožné a z akých skutočností pri tomto hodnotení vychádzal. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv navrhovateľov a tzv. iná vada konania prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nezakladá.

Nespokojnosť s právnym posúdením veci súdmi (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) nezakladá žiadnu z väd konania na ktorú dopadá § 237 ods. 1 O.s.p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou

práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), o taký prípad ale v danej veci nešlo, zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď R 54/2012 a tiež niektoré ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad vo veciach sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, sp.zn. 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 49/2012, 7 Cdo 212/2013).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej z § 238 a § 237 ods. 1 O.s.p. nemožno vyvodiť, dospel najvyšší súd k záveru, že jej mimoriadny opravný prostriedok je procesne neprípustný. Dovolací súd preto dovolanie navrhovateľov 1/ a 2/ odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľom 1/ a 2/, ktorí úspech v dovolacom konaní nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporkyni náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na ich priznanie. (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 24. februára 2016

JUDr. Oľga Trnková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.